

'Het huis moest opgaan in het landschap'

Binnenkijken bij Lisette van de Ven

ARTIKEL Tegenover hun oude familiemolen bouwden Paul en Lisette hun eigen ecowoning. Natuurlijk én kleurrijk.

Door: Freya de Coster 2 januari 2016, 02:00

WAT EEN MOOIE MOLEN IN JULLIE ACHTERTUIN.

'Die molen was al bijna honderd jaar in het bezit van de familie van Paul. Zijn grootvader, vader en oom waren alle drie molenaars. Ons oorspronkelijke idee was om daar te gaan wonen. Dat leek ons gaaf. Maar de molen bleek heel bijzonder te zijn. Hij werkt zowel op water als wind en is de laatste in zijn soort in Nederland. Daarom werd Stichting de Kilsdonkse Molen opgericht, waar Paul deel van uitmaakt. Zij hebben de molen gerestaureerd en hij werkt opnieuw op volle toeren.'

Wie?

Lisette van de Ven (48).

Wat doet ze?

Modestyliste.

Waar?

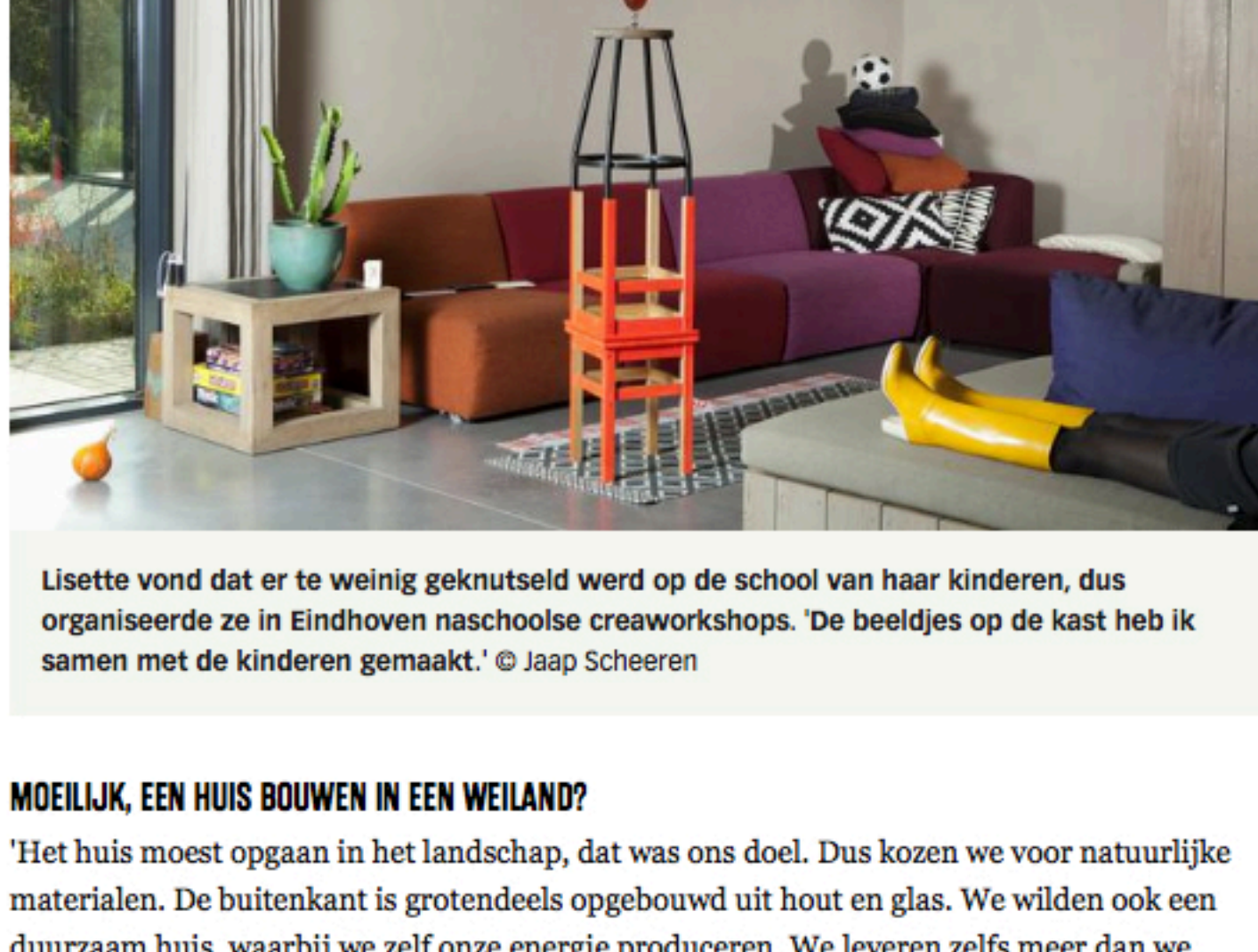
Ze woont samen met haar man Paul Potters (48) en twee zonen Niels (15) en Silven (12) in een duurzaam huis in Heeswijk-Dinther.

Vanuit haar atelier heeft Lisette uitzicht over het Aadal. Een zijtak van het riviertje de Aa staat in verbinding met de molen. Het houten stoeltje komt uit het Afrikamuseum in Berg en Dal. © Jaap Scheeren

WAT MET DE WOONPLANNEN?

'We hadden sowieso onze zinnen gezet op dit gebied. Hiervoor woonden we in het centrum van Eindhoven, maar we wilden terug naar het platteland. Dus bouwden we zelf een huis, schuin tegenover de molen.'

Lisette vond dat er te weinig geknutseld werd op de school van haar kinderen, dus organiseerde ze in Eindhoven naschoolse creaworkshops. 'De beeldjes op de kast heb ik samen met de kinderen gemaakt.' © Jaap Scheeren

MOEILIK, EEN HUIS BOUWEN IN EEN WEILAND?

'Het huis moest opgaan in het landschap, dat was ons doel. Dus kozen we voor natuurlijke materialen. De buitenkant is grotendeels opgebouwd uit hout en glas. We wilden ook een duurzaam huis, waarbij we zelf onze energie produceren. We leveren zelfs meer dan we eigenlijk nodig hebben. De zonnepanelen en de zonneboiler zitten fraai verwerkt in de dakbedekking. Veel van onze vrienden zien het niet eens.'

'De tegels in de keuken zijn voor fabrikant Mutina ontworpen door kunstenaars Patricia Urquiola. We hebben gekozen voor een mix van patronen.' De kruk is van de Nederlandse ontwerper (en neef van Lisette) Joris de Groot. © Jaap Scheeren

VERLANG JE SOMS NOG NAAR DE STAD?

'Vooral die diversiteit aan mensen mis ik wel eens. In een dorp blijven vaak generaties van dezelfde families hangen. Iedereen kent elkaar. Onze burens zijn de ouders van Paul. Het is fijn dat we meer contact met ze hebben nu. Maar soms zitten ze wel heel dichtbij.'

De vitrinekast was in een vorig leven een linnenkast in een Frans hotel. 'Eerst stonden alle troepjes in de vensterbanken, nu staat alles bij elkaar. Kunst, knutselwerkjes en erfstukken, zoals een schilderij van Arno Mertens en een foto van m'n moeder.' © Jaap Scheeren

